

Čarolija bez štapića!

Marija Marčinko u školskoj knjižnici

INTERVJU - Marija Marčinko

Čitanje je poput čarolije, samo jednostavnije. Naime, za čitanje nije potreban čarobni štapić, već je dovoljna samo knjiga i malo mašte. Dobro, nekima su potrebne i naočale, možda vruća šalica kave ili čaja. Ništa od toga se ne čini kompliciranim, a pruža toliko toga dobrog. Međutim, čitanje je velikom broju ljudi Ahilova peta. Zašto je tomu tako i koja je budućnost knjige u 21. stoljeću odgovorit će osoba koja je u našoj školi više od osobe koja učenicima samo zadužuje knjige.

MIA MARIJA: **Marija, hvala što si odvojila vrijeme za razgovor o problemu s kojim se susreće mnogo mojih vršnjaka,**

al' ruku na srce nisam ni ja izuzetak! Koji su najčešći razlozi zbog kojih mladima čitanje knjiga izgleda tako mrsko?

MARIJA: To ovisi o dobi, problemima s kojima se trenutno nose. Mladi imaju mnoštvo kriza ili im se barem tako čini. Ljubavna kriza njima je možda „najpoznatija“, ali postoji nešto što se zove čitalačka kriza. Čitalačke krize događaju se svima, a ja stvarno mislim da sva

Ključ dobre knjižnice jest stvaranje dobre atmosfere i dojma da je u knjižnicu svatko dobrodošao.

ta tehnologija ima najviše učinka na to koliko se čita. Svima nam je, a ne samo mladima, lakše *proskrolati* po društvenim mrežama jer iziskuje manje napora nego posvećivanje čitanju. Mislim da bi mladi upravo u književnosti mogli pronaći rješenja i odgovore na neka svoja pitanja ili probleme u životu. Možda je bolje pokušati naći rješenje u knjizi, nego na primjer ići pitati umjetnu inteligenciju za savjet.

MIA MARIJA: **Misliš li da zbog manjka čitanja ljudi imaju slabiju maštu i problema s izražavanjem misli? Primjećuješ li to u svom svakodnevnom radu?**

MARIJA: Često tražim učenike prepričavanje situacije iz svakodnevnog života ili neke priče na satu. U njihovim odgovorima vidim nedostatak vokabulara, mašte i izraza o tome što trebaju reći.

MIA MARIJA: **Sjećaš li se svoje najdraže knjige iz djetinjstva?**

MARIJA (*smije se*): Kako ne! U školskoj knjižnici osnovne škole pročitala sam sve knjige Agathe Christie. Vjerojatno bi se mladi (neki barem) pitali tko je uopće ta žena, no ja sam „gutala“ sve što je pisala. Neke od knjiga koje sam više puta pročitala su: *Harry Potter*, *Kradljivica knjige* i *Baletne papučiće*.

mačka26032_2.r.

MIA MARIJA: Čovječe pazi da ne ideš malen ispod zvijezda! dobro su znani stihovi Antuna Branka Šimića. **Jesi li u toj dobi shvatila „što je pjesnik htio reći“?**

MARIJA (*smije se*): Vjerojatno kao i svi mladi u to doba. Ali ja sam to nekako protumačila da čovjek mora naći način da u životu radi ono što voli. Tako će na svijetu pronaći svoje mjesto i osjećati se zadovoljno.

MIA MARIJA: **Imaš li neki super savjet za učenike naše škole kako da shvate sva ta prenesena značenja koja nude književni tekstovi?**

MARIJA: Postoji li i za jednog učenika, super savjet? (*smijeh*) Mislim da se za sve u životu u čemu želiš biti dobar treba potruditi i puno trenirati. To bi u ovom smislu značilo puno

čitanja, s puno razmišljanja, posvetiti se čitanju i promišljanju o tome što se čita.

MIA MARIJA: **Danas smo okruženi raznim medijima i svi su nadohvat ruke. Jesu li knjige „bolji prijatelj“ od društvenih mreža?**

MARIJA: Da, jesu! Zato što smo na društvenim mrežama često bombardirani sadržajem koji nije poučan, nerealan je. Ipak, smatram da se na knjigu uvijek možeš osloniti, prepustiti mašti na volju, pronaći sebe i poistovjetiti se sa situacijama u knjigama.

MIA MARIJA: **Misliš li da su knjige i dalje bitne u odnosu na druge medije?**

MARIJA: Jesu! U to sam se mogla uvjeriti posjetivši sajam knjiga Interliber na kojem sam vidjela jako puno mladih ljudi s interesom za knjigu. Zanimljivo je bilo prolaziti sajmom i primijetiti zainteresiranost za knjige unatoč životu u modernim, vremenima. Rekla bih nekako ovako: knjige su kao dobro vino. Svi znamo da je ono što starije to bolje.

MIA MARIJA: **Koliko su danas popularne audioknjige? Hoće li zbog audioknjiga klasične knjige postati kao neki relikti u muzeju?**

MARIJA: Mislim da su sve više popularne, osobno ih sve više slušam. Primjerice dok radim druge stvari poput kućanskih poslova ili odlaska na posao. Tako *pročitam* puno više nego što bih inače. Međutim, smatram da tiskana knjiga nikada neće nestati jer je ipak najveći gušt sjesti i pročitati knjigu.

MIA MARIJA: **Što misliš o ideji da se na društvenim mrežama pojave motivacijske objave koje bi potaknule mlade na čitanje?**

MARIJA: To bi bila dobra ideja. Postoji profil na TikToku, Booktok, na kojem korisnici daju motivacijske objave.

Često se sama uhvatim kako *skrolam* po društvenim mrežama pa tako naletim na zanimljiv sadržaj o nekoj super knjizi ili autoru. Nakon toga krenem čitati, umjesto da nastavim *skrolanje*. Na taj način saznala sam za domaće i suvremene autore.

MIA MARIJA: **Kako knjižnice mogu postati modernija i privlačnija mjesta za mlade?**

MARIJA: Uvijek se govorilo da je knjižnica treći dom gdje najviše utjecaja imaju knjižničari. Tamo mogu biti održavane radionice ili se može provoditi slobodno vrijeme, učiti ili popričati s knjižničarom. Ključ dobre knjižnice jest stvaranje dobre atmosfere i dojma da je u knjižnicu svatko dobrodošao. Tako i ja pokušavam stvoriti prijateljski odnos s učenicima. Uvijek ih pitam o njihovom danu, pohvalim ih kad nešto dobro naprave, potičem ih u ostvarivanju planova.

MIA MARIJA: **Odaj čitateljima svoj as iz rukava - kako učeniku zamijeniti mobitel knjigom, barem nakratko?**

MARIJA: Hm... njima je to kao oduzeti dio života. I ti si učenica i sigurna sam da se slažeš sa mnom. No, možda je dobra *fora* zadati si rutinu u kojoj ćeš pročitati nekoliko stranica u određeno doba dana i tako ćete se zainteresirati za daljnja čitanja i preporučam audioknjige koje su odlične za današnji način života.

MIA MARIJA: **Koju bi knjigu preporučila kao “obavezno štivo” za svakog tinejdžera, a koja može promijeniti način na koji gledaju svijet i sami sebe?**

MARIJA: *Čudo*, autorice R. J. Palacio. To je knjiga o dječaku s genetskim poremećajem. To je jako topla knjiga koja potiče na promišljanje o našem odnosu s ljudima oko nas. Kupila sam je svojem

mlađem bratu te mu je poklonila uz posvetu *Uvijek ostani nježan i dobar* što mislim da je i pouka ove knjige.

MIA MARIJA: **Prema tvom mišljenju, kakva je sudbina knjige u budućnosti? Hoće li knjiga spasti na dva slova?**

MARIJA: Mislim da knjiga nikada neće izumrijeti. Uvijek će postojati čitači, no možda će se mijenjati mediji na kojima čitamo knjige, poput današnjih audioknjiga.

MIA MARIJA: **Nadam se da će netko od čitatelja, potaknut ovim razgovorom, otići u knjižnicu i pronaći nešto za sebe. Imaš za kraj neku poruku?**

MARIJA: Čitanje je kao život. Nije uvijek ugodno i sretno. Ponekad je naporno, ali je zanimljivo i poučno. Neka to svima bude misao!

mačka26032_2.r.